

3.1. Investeringsregler

3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv indeholder minimumskrav til medlemslandenes regler om forsikrings-selskabers investeringer.

Direktivernes minimumsregler angår de af forsikrings-selskabernes aktiver, der modsvarer selskabernes forpligtelser over for de forsikrede, mens direktiverne ikke stiller krav om regler for forsikrings-selskabernes øvrige midler, dvs. i det væsentlige selskabernes egenkapital.

Direktivernes investeringsregler omfatter:

- Generelle principper for det enkelte forsikrings-selskabs investeringspolitik (art. 20).
- En maksimumliste over tilladte aktiver (art. 21).
- Minimumskrav til investeringernes spredning og diversificering (art. 22).
- Generelle principper, der skal finde anvendelse ved medlemslandenes fastsættelse og administration af nationale regler om tilladte aktiver samt disses spredning og diversificering (art. 21, sidste del, og art. 22, stk. 2-4).

Hertil kommer regler om kongruens, dvs. om valutakursrisici på aktiverne i forhold til forpligtelserne, samt om aktivernes lokalisering.

De gældende investeringsregler kan kort beskrives ved 2 hovedregler: Reglen om at mindst 60 pct. af de midler, der modsvarer forpligtelserne over for de forsikrede, skal investeres i nærmere angivne aktiver, der anses for særligt sikre (væsentligst obligationer og ejendomme), samt reglen inden for livsforsikring, hvorefter den enkelte erhvervsrisiko (i form af aktier m.v.) højst må udgøre 2 pct. af balancesummen. Den tilsvarende regel for begrænsning af enkeltrisici i skadesforsikring fastslår, at højst 4 pct. af forpligtelserne over for de forsikrede må investeres i samme virksomhed.

Disse hovedregler opretholdes efter lovforslaget i det væsentlige, idet der foreslås visse ændringer, der udspringer af en anderledes systematik i direktivernes investeringsregler i forhold til systematikken i de gældende danske regler.

Direktivernes investeringsregler er som nævnt minimumsregler og udgangspunktet for lovforslagets investeringsregler har været, at der inden for de rammer direktiverne udstikker ikke har skullet ske en væsentlig lempelse af de gældende danske regler. Baggrunden herfor er, at de seneste års økonomiske problemer i store holdingkoncerner, som driver forsikringsvirksomhed, bl.a. kan tilskrives en risikofyldt investeringspolitik. Investeringsreglerne har baggrund i et ønske om at sikre, at sikkerhed og risikospredningssensyn tilgodeses i forvaltningen af de midler, forsikrings-selskaber og pensionskasser administrerer på vegne af forsikringstagere og pen-

sionsopsparere, således at der foreligger en acceptabel sikkerhed for, at midlerne er til stede, når de skal anvendes i forbindelse med forsikringsbegivenheder eller pensionering.

De væsentligste ændringer i lovforslaget i forhold til de gældende regler er i øvrigt følgende:

- Investeringsreglerne for skadesforsikrings-selskaber overføres til selve loven sammen med reglerne for livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser. I de gældende regler er investeringsreglerne for skadesforsikrings-selskaber fastsat i en bekendtgørelse.
- Der fastlægges en udtømmende liste over de aktiver, hvori de midler, der modsvarer forpligtelser over for forsikrede og pensionsopsparere, kan anbringes. Den gældende lov opregner alene de særligt sikre aktivtyper, hvori mindst 60 pct. af midlerne skal anbringes.
- Der fastlægges en grænse på 10 pct. for indlån i et enkelt kreditinstitut. De gældende regler indeholder ingen tilsvarende grænse.
- Der fastlægges en grænse på 5 pct. for placering i en enkelt ejendom. De gældende regler indeholder ingen tilsvarende grænse.
- Der fastlægges en grænse på 5 pct. for placering i et enkelt datterselskab, der ikke er et egentligt investeringsselskab og som ikke er et livsforsikrings-selskab. De gældende regler indeholder ingen tilsvarende grænse.
- Der fastlægges en grænse på 40 pct. for placering i realkreditobligationer udstedt af samme realkreditinstitut. De gældende regler indeholder ingen tilsvarende grænse.
- Der fastlægges en grænse på 10 pct. for de samlede placeringer i ikke-børsnoterede værdipapirer. De gældende regler indeholder ingen tilsvarende grænse.

I forhold til forsikrings-selskabernes og pensionskassernes nuværende investeringer vil ovennævnte nye begrænsninger i enkelte tilfælde kunne skabe vanskeligheder. Det forudsættes, at koncernstrukturer og investeringer, herunder ejendomsinvesteringer, der er etableret eller foretaget inden for de gældende regler, men som ikke kan rummes inden for de nye regler, ikke skal omdannes eller afvikles som en konsekvens af de nye regler. Tilpasning til det nye regelsæt skal i sådanne tilfælde kunne finde sted inden for de rammer og i en takt, der naturligt følger af det enkelte selskabs eller den enkelte pensionskasses investeringspolitik. Lovforslaget indeholder en generel dispensationsmulighed, der bl.a. kan anvendes i tilfælde hvor eksisterende investeringer ikke er i overensstemmelse med de nye regler.